

لایحه اصلاح قانون معادن (اعاده شده از شورای نگهبان)

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۰/۰۵/۰۸)	نظر شورا (۱۳۸۹/۱۲/۰۴)	مصوبه مجلس (۱۳۸۹/۱۱/۱۶)
<p>ماده ۶- ماده (۶) لایحه به شرح ذیل اصلاح می‌شود:</p> <p>ماده ۶- سه تبصره به شرح ذیل به عنوان تبصره‌های (۲)، (۳) و (۴) به ماده (۶) قانون به شرح زیر الحاق می‌گردد و تبصره ذیل آن به تبصره (۱) تغییر می‌یابد.</p> <p>تبصره ۱- متقاضیان پروانه اکتشاف موظفند در زمان تعیین و تحویل محدوده بلامعارض، مبلغی را بر اساس تعرفه‌ای که سالانه از طرف وزارت صنعت، معدن و تجارت پیشنهاد می‌شود و در شورای عالی معادن به تصویب می‌رسد پرداخت نمایند.</p> <p>تبصره ۲- دارندگان پروانه اکتشاف به استثناء مالک یا مالکان شخصی در ملک خود یا موقوفات موظفند از زمان صدور پروانه اکتشاف، سالانه به ازاء هر کیلومتر مربع از محدوده اکتشافی، مبلغی را به دولت پرداخت نمایند. میزان این مبلغ هر سال به پیشنهاد وزارت صنعت، معدن و تجارت و تصویب شورای عالی معادن تعیین می‌شود.</p> <p>تبصره ۳- درآمدهای ناشی از اجرای تبصره‌های (۲) و (۳) این ماده به حساب خزانه داری کل واریز و معادل آن در بودجه سالانه وزارت صنایع و معادن برای توسعه معادن با اولویت اکتشاف منظور می‌گردد.</p>	<p>۱- واگذاری چگونگی اخذ پروانه، ضوابط اکتشاف، مدت اعتبار پروانه، حقوق متعاملین و سایر موارد ضروری مربوط، به آیین‌نامه اجرائی در ماده (۶)، مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی شناخته شد.</p> <p>۲- از آنجا که تبصره‌های (۲) و (۳) ماده (۶) ظهور در این دارد که متقاضیان معادن واقع در ملک خود و یا در موقوفه و غیر آن دارای حکم واحد هستند، اشکال شرعی دارد.</p>	<p>ماده ۶- ماده (۶) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>ماده ۶- اکتشاف مواد معدنی، منوط به صدور پروانه اکتشاف توسط وزارت صنایع و معادن است. چگونگی اخذ پروانه، ضوابط اکتشاف، مدت اعتبار پروانه، انتقال حقوق متعلق به آن پروانه و نیز سایر موارد ضروری مربوط برابر مفاد این قانون در آیین‌نامه اجرائی تعیین می‌شود.</p> <p>تبصره ۱- اکتشاف حین بهره‌برداری نیاز به صدور پروانه اکتشاف ندارد، لکن در صورت کشف ذخیره یا ماده معدنی جدید گواهی کشف دارنده پروانه بهره‌برداری به ترتیب با رعایت مفاد این قانون اصلاح یا گواهی کشف جدید صادر می‌شود.</p> <p>تبصره ۲- متقاضیان پروانه اکتشاف موظفند در زمان تعیین و تحویل محدوده بلامعارض، مبلغی را بر اساس تعرفه‌ای که سالانه از طرف وزارت صنایع و معادن پیشنهاد می‌شود و در شورای عالی معادن به تصویب می‌رسد، پرداخت نمایند.</p> <p>تبصره ۳- دارندگان پروانه اکتشاف موظفند از زمان صدور پروانه اکتشاف، سالانه به ازاء هر کیلومتر مربع از محدوده اکتشافی، مبلغی را به دولت پرداخت نمایند. میزان این مبلغ هر سال به پیشنهاد وزارت صنایع و معادن و تصویب شورای عالی معادن تعیین می‌شود.</p> <p>تبصره ۴- درآمدهای ناشی از اجرای تبصره‌های (۲) و (۳) این ماده به حساب خزانه‌داری کل واریز و معادل آن در بودجه سالانه وزارت صنایع و معادن برای توسعه معادن با اولویت اکتشاف منظور می‌گردد.</p>

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۰/۰۵/۰۸)	نظر شورا (۱۳۸۹/۱۲/۰۴)	مصوبه مجلس (۱۳۸۹/۱۱/۱۶)
<p>ماده (۸) لایحه حذف می شود.</p>	<p>۳_ در تبصره ماده (۸) از این جهت که مشخص نیست، آیا سقوط حق مکتشف و انتقال آن به بهره‌بردار دیگر شامل اکتشاف در ملک شخصی و موقوفات هم می‌شود یا خیر؟ ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر می‌گردد.</p> <p>همچنین در خصوص مکتشف در غیر ملک خود و یا موقوفه که حکم تحجیرکننده را دارد، اشکال وجود دارد که در این باره به مسأله ۲۴ احیاء موات کتاب تحریرالوسیله مراجعه شود.</p>	<p>ماده ۸_ ماده (۸) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>ماده ۸_ دارندگان گواهی کشف می‌توانند حداکثر ظرف یک‌سال پس از صدور گواهی کشف، درخواست خود را برای اخذ پروانه بهره‌برداری معدن کشف شده، تسلیم وزارت صنایع و معادن نمایند. عدم تسلیم درخواست مزبور در مهلت مقرر موجب سلب حق اولویت می‌شود.</p> <p>تبصره_ در صورت عدم تسلیم به‌موقع درخواست اقلام هزینه‌های اکتشافی مندرج در گواهی کشف به نرخ روز، توسط بهره‌بردار ذخیره معدنی مکشوفه به کاشف یا دارنده گواهی مذکور به‌ترتیبی که در آیین‌نامه اجرائی این قانون مشخص خواهد شد پرداخت می‌گردد.</p>
<p>تبصره (۲) ماده (۱۰) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>تبصره ۲_ وزارت صنعت، معدن و تجارت پس از اجرای این ماده و تشریفات قانونی، در صورت نبود متقاضی، با تصویب شورای عالی معادن رأساً در مورد بهره‌برداری از ذخایر معدنی بلامعارض اقدام می‌نماید.</p>	<p>۴_ در تبصره (۲) ماده (۱۰) منظور از تعیین تکلیف مشخص نیست؛ روشن شود تا اظهار نظر گردد.</p>	<p>ماده ۱۰_ ماده (۱۰) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>ماده ۱۰_ بهره‌برداران از ذخایر معدنی بلامعارض به‌استثناء کاشفان فقط در مهلت مقرر در ماده (۸) از طریق مزایده‌ای که شرایط آن به‌ترتیبی که در آیین‌نامه اجرائی این قانون خواهد آمد، از بین اشخاص حقیقی و حقوقی که به‌موجب قوانین کشور مجاز به فعالیت اقتصادی در ایران می‌باشند، انتخاب می‌گردند.</p> <p>تبصره ۱_ تولیدکنندگان مواد معدنی فرآوری شده، واحدهای صنعتی مصرف‌کننده مواد معدنی، متخصصان حقیقی و حقوقی دارنده پروانه اشتغال فعالیت‌های معدنی، کاشفان معدن مربوط که در مهلت مقرر در ماده (۸) موفق به تسلیم درخواست اخذ پروانه بهره‌برداری نشده‌اند و شرکت‌های تعاونی معدنی متشکل از کارکنان معدن در صورتی که دارای صلاحیت فنی و مالی باشند به ترتیب، مطابق آیین‌نامه اجرائی این قانون در زمان واگذاری، در شرایط مساوی در اولویت می‌باشند.</p> <p>تبصره ۲_ وزارت صنایع و معادن می‌تواند پس از اجرای این ماده و تشریفات قانونی، در صورت نبود متقاضی، با تصویب شورای عالی معادن در مورد بهره‌برداری از معدن تعیین تکلیف کند.</p>
	<p>۵_ ماده (۱۱) با توجه به وظایف و اختیاراتی که در این قانون از جمله همین ماده و همچنین تبصره‌های (۲) و (۳) ماده (۶)، تبصره (۲) ماده (۱۰)، تبصره‌های (۵) و (۷)</p>	<p>ماده ۱۱_ ماده (۱۲) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>ماده ۱۲_ شورای عالی معادن برای ایجاد وحدت رویه و هماهنگی در انجام تکالیف و اختیارات تعیین شده در این قانون و حفظ حقوق دولت و دارندگان پروانه فعالیت‌های معدنی و همچنین ایجاد امنیت سرمایه‌گذاری در این بخش با ترکیب زیر تشکیل می‌شود.</p> <p>۱_ وزیر صنایع و معادن (رئیس)</p> <p>۲_ یک نفر از قضات عالی‌رتبه به انتخاب رئیس قوه قضائیه</p> <p>۳_ رئیس سازمان حفاظت محیط زیست</p> <p>۴_ معاون امور معدنی وزیر صنایع و معادن (دبیر)</p>

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۰/۰۵/۰۸)	نظر شورا (۱۳۸۹/۱۲/۰۴)	مصوبه مجلس (۱۳۸۹/۱۱/۱۶)
<p>ماده (۱۳) موضوع اصلاح ماده (۱۴) و ماده (۱۵) موضوع اصلاح ماده (۲۰)، برای شورای عالی معادن پیش‌بینی شده، مغایر اصل ۶۰ قانون اساسی شناخته شد.</p> <p>۶- اطلاق بند (الف) تبصره (۳) ماده (۱۱) موضوع اصلاح ماده (۱۲)، مغایر اصل ۱۵۶ قانون اساسی شناخته شد.</p> <p>۷- تبصره (۴) ماده (۱۱) موضوع اصلاح ماده (۱۲) از این حیث که مشخص نیست آیا تصمیمات شورای عالی معادن قابل شکایت در مراجع قضائی است یا خیر، ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهارنظر می‌گردد.</p> <p>۸- ضوابط مذکور در ماده (۱۳) موضوع اصلاح ماده (۱۴) برای تعیین درصد کافی نیست؛ باید ضوابط به نحو دقیق‌تر مشخص شوند و الا مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی است.</p> <p>۹- در بندهای (۹)، (۱۰) و (۱۱) عبارت «بدون حق رأی» حذف می‌گردد.</p> <p>۱۰- کلمه «لزوم» در انتهای بند (الف) تبصره (۳) حذف و عبارت «توافق طرفین مبنی بر حکم به داوری از سوی شورای عالی معادن» اضافه می‌گردد.</p> <p>۱۱- به انتهای تبصره (۴) عبارت «ولی این امر مانع اعتراض در دیوان عدالت اداری نیست» اضافه می‌شود.</p>	<p>۵- رئیس سازمان جنگل‌ها، منابع طبیعی و آبخیزداری کشور</p> <p>۶- یک نفر حقوقدان آشنا به قوانین حوزه صنعت و معدن با معرفی وزیر صنایع و معدن</p> <p>۷- رئیس سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور</p> <p>۸- یک نفر از مدیران معدنی ستاد وزارت صنایع و معدن با معرفی وزیر</p> <p>۹- یک نفر از متخصصین صاحب‌نظر در امور معدنی به انتخاب شورای مرکزی سازمان نظام مهندسی معدن کشور (بدون حق رأی)</p> <p>۱۰- یک نفر از بهره‌برداران با تجربه و متخصص در امور معدنی با انتخاب خانه‌معدن (بدون حق رأی)</p> <p>۱۱- یک نفر از بهره‌برداران با تجربه و متخصص در امور معدنی با انتخاب اتاق بازرگانی و صنایع و معدن ایران (بدون حق رأی)</p> <p>تبصره ۱- شورای عالی معادن می‌تواند اشخاص حقیقی یا حقوقی را به‌عنوان مطلع، ذی‌نفع یا کارشناس بدون حق رأی برای حضور در جلسه دعوت نماید.</p> <p>تبصره ۲- اعضاء انتخابی شورای عالی معادن برای مدت چهار سال تعیین می‌شوند و انتخاب مجدد آنان بلامانع است.</p> <p>تبصره ۳- وظایف و اختیارات شورای عالی معادن به‌شرح ذیل است:</p> <p>الف- اتخاذ تصمیم در موارد اختلاف دارندگان پروانه فعالیت معدنی در صورت لزوم</p> <p>ب- تشخیص و اصلاح و تغییر کمیت و کیفیت ذخیره معدنی و کاهش یا افزایش محدوده‌های اکتشافی و معدنی به تناسب میزان ذخیره و استخراج</p> <p>پ- تشخیص موارد خارج از اختیار دارندگان مجوز عملیات معدنی</p> <p>ت- تأثیر محاسبه حقوق دولتی استخراج واقعی کمتر از میزان مندرج در پروانه بهره‌برداری</p> <p>ث- سایر موارد مندرج در این قانون</p> <p>تبصره ۴- تصمیمات شورای عالی معادن با حداقل چهاررأی، قطعی و لازم‌الاجراء است.</p> <p>تبصره ۵- دبیرخانه شورای عالی معادن در محل وزارت صنایع و معدن تشکیل می‌شود.</p> <p>تبصره ۶- یک نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به پیشنهاد کمیسیون صنایع و معدن و انتخاب مجلس شورای اسلامی، به عنوان ناظر در جلسات شورای عالی معادن شرکت خواهد نمود.</p>	<p>ماده ۱۳- ماده (۱۴) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>ماده ۱۴- دارنده پروانه بهره‌برداری باید درصدی از بهای ماده معدنی موضوع پروانه را به نرخ روز در سر معدن به‌صورت استخراج شده یا کانه‌آرایی شده یا فرآوری شده در چهارچوب بودجه مصوب به تشخیص وزارت صنایع و معدن به‌عنوان حقوق دولتی به وزارت صنایع و معدن پرداخت نماید. ضوابط تعیین زمان و میزان درصد یاد شده با توجه به عوامل مؤثر در آیین‌نامه اجرائی این قانون مشخص می‌شود. درآمدهای حاصل از اجرای این ماده به‌حساب خزانه‌داری کل کشور منظور می‌گردد.</p>
<p>۱۳- ...</p> <p>تبصره ۵- بهره‌برداران معدنی که در جهت بهره‌برداری بهینه و صیانت از ذخایر معدنی، ارتقاء بهره‌وری و تحقیق و توسعه و اکتشاف و حفظ محیط</p>		

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۰/۰۵/۰۸)	نظر شورا (۱۳۸۹/۱۲/۰۴)	مصوبه مجلس (۱۳۸۹/۱۱/۱۶)
<p>با توجه به توضیح کمیسیون، نمایندگان محترم شورای نگهبان، مصوبه مجلس را در تبصره‌های (۵) و (۷) ماده (۱۴) موضوع ماده (۱۳) لایحه و مواد (۱۴) و (۱۵) لایحه را قبول نمودند.</p>	<p>۹_ اطلاق ماده (۱۴) موضوع اصلاح ماده (۱۹) نسبت به ملک اشخاص یا موقوفه از حیث اینکه متصرف در اموال عمومی و دولتی محسوب می‌شوند، خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>زیست در معدن مربوط اقدام نمایند، با تأیید شورای عالی معادن از پرداخت حداکثر تا بیست درصد (۲۰٪) حقوق دولتی معاف می‌باشند.</p> <p>تبصره ۶ دولت مکلف است پانزده درصد (۱۵٪) از حقوق دولتی وصولی را به اعتبارات همان استان اضافه نماید، به طوری که تمام اعتبار یاد شده جهت ایجاد زیرساخت و رفاه و توسعه شهرستان با اولویت بخشی که معدن در آن واقع شده، اختصاص یابد.</p> <p>تبصره ۷ میزان استخراج مندرج در پروانه بنا به درخواست بهره‌بردار و تأیید وزارت صنایع و معادن قابل افزایش یا کاهش است. حقوق دولتی براساس آخرین اصلاحات به میزان مندرج در پروانه اخذ می‌گردد و در مواردی که عدم استخراج به میزان مندرج در پروانه بهره‌برداری، خارج از ید و اراده بهره‌بردار باشد، با تأیید شورای عالی معادن می‌تواند برابر میزان استخراج واقعی محاسبه گردد.</p> <p>ماده ۱۴ ماده (۱۹) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>ماده ۱۹ هر شخص حقیقی و حقوقی که بدون اخذ پروانه اکتشاف یا بهره‌برداری یا اجازه برداشت، اقدام به حفاری‌های اکتشافی، استخراج، برداشت، بهره‌برداری و حمل مواد معدنی نماید، متصرف در اموال عمومی و دولتی محسوب می‌شود و طبق ماده (۶۹۰) قانون مجازات اسلامی رفتار خواهد شد.</p> <p>نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلف است وظایف قانونی خود را به منظور جلوگیری از اینگونه اقدامات که از مصادیق جرم مشهود است با معرفی متهم یا متهمان برای صدور حکم به مراجع قضائی، انجام دهد.</p> <p>وزارت صنایع و معادن مکلف است ضمن درخواست ضرر و زیان ناشی از جرم با تعیین میزان خسارت وارده، اقدامات لازم را از طریق مراجع قضائی مربوط انجام دهد.</p> <p>تبصره ۱ هرگونه تصرف اشخاص حقیقی یا حقوقی در محدوده دارای مجوز عملیات معدنی بدون داشتن حکم از مراجع قضائی، تصرف عدوانی محسوب می‌شود. در این موارد نیروی انتظامی موظف است حسب درخواست دارندگان مجوز یا وزارت صنایع و معادن، بلافاصله نسبت به رفع تصرف و مزاحمت اقدام و متهم یا متهمان را به مراجع قضائی معرفی نماید.</p> <p>تبصره ۲ مزاحمت اشخاص حقیقی یا حقوقی به نحوی که مانع عملیات معدنی شود، جرم تلقی و مجرم ضمن جبران خسارت، به حبس از یک تا شش ماه و یا پرداخت جریمه نقدی معادل دو برابر خسارت وارده محکوم می‌شود.</p> <p>ماده ۱۵ ماده (۲۰) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>ماده ۲۰ وزارت صنایع و معادن به دارندگان مجوزهای اکتشاف و بهره‌برداری و اجازه برداشت که به تعهدات خود عمل ننمایند با تعیین مهلتی مناسب اخطار می‌کند تا تعهد خود را ایفاء نمایند. در صورتی که اشخاص مزبور در انقضای مهلت مقرر اقدامی ننمایند و یا اقدام انجام شده کافی نباشد، با تأیید شورای عالی معادن ملزم به پرداخت خسارات ناشی از عدم انجام تعهدات مربوط می‌شوند و یا در نهایت برای ادامه عملیات مربوط فاقد صلاحیت شناخته می‌شوند. انجام این عمل در اعتبار پروانه بهره‌برداری و یا حقوق اشخاص ثالث تأثیری ندارد.</p> <p>تبصره ۱ مواردی که خارج از ید و اراده دارندگان مجوز باشد، از حکم این ماده مستثنی است.</p> <p>تبصره ۲ موارد مشمول خسارت و فاقد صلاحیت و خارج از ید و اراده مکتشف و بهره‌بردار در آیین‌نامه اجرائی این قانون تعیین می‌شود.</p>
	<p>۱۰_ اطلاق ماده (۱۶) موضوع</p>	<p>ماده ۱۶ ماده (۲۱) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p>

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۰/۰۵/۰۸)	نظر شورا (۱۳۸۹/۱۲/۰۴)	مصوبه مجلس (۱۳۸۹/۱۱/۱۶)
<p>ماده (۱۶) حذف می‌گردد.</p>	<p>اصلاح ماده (۲۱) نسبت به معادن در ملک شخصی یا موقوفه، خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>ماده ۲۱_ بهره‌بردار و دارنده اجازه برداشت قبلی موظفند اموال و تجهیزات مربوط به معدن را که انتزاع آن به تشخیص کارشناسی وزارت صنایع و معادن موجب ورود لطمه و خسارت به معدن می‌شود به نرخ تعیین شده براساس ارزیابی کارشناس رسمی دادگستری یا کارشناس نظام مهندسی معدن به قیمت روز به بهره‌بردار جدید واگذار کنند. در صورت عدم واگذاری اموال و تجهیزات مربوط به معدن برابر شرایط یاد شده، مسؤول جبران خسارت وارده خواهند بود.</p>
<p>ماده (۱۷) حذف می‌گردد.</p>	<p>۱۱_ اطلاق ماده (۱۷) موضوع اصلاح ماده (۲۲) نسبت به اشخاص حقیقی و حقوقی خصوصی و موقوفات بدون استیذان از مالک یا متولی، خلاف موازین شرع شناخته شد. از طرف دیگر مقید نمودن با ملاک دایر یا مسبوق به احیاء در مواردی که ملک شرعی یا موقوفه باشد، خلاف شرع است. همچنین تبصره‌های (۱)، (۲) و (۳) این ماده مبنیاً بر ایراد فوق، باید اصلاح شوند.</p>	<p>ماده ۱۷_ ماده (۲۲) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد: ماده ۲۲_ چنانچه اجرای عملیات معدنی در محدوده املاک دایر یا مسبوق به احیاء اشخاص حقیقی و حقوقی و مؤسسات دولتی و مؤسسات عمومی غیردولتی و سازمان اوقاف و امور خیریه واقع و نیاز به تصرف این املاک باشد، مجری ذی‌ربط پس از تأیید وزارت صنایع و معادن مکلف است اجرت‌المثل یا بهای آن را بدون محاسبه ذخایر معدنی واقع در آن، به صاحب ملکپردازد. در صورت بروز اختلاف، اجرت‌المثل یا بها، برابر نظر کارشناسی رسمی دادگستری به قیمت روز به صاحب ملک پرداخت می‌شود و در صورت امتناع وی از دریافت آن، در صندوق سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تودیع می‌گردد. در این صورت زمینه انجام عملیات معدنی توسط وزارت صنایع و معادن با هماهنگی دستگاه‌های مسؤول فراهم می‌شود. تشخیص دایر یا مسبوق به احیاء بودن املاک و وضع مالکیت مالک یا مالکین به‌عهد مراجع مربوطه است. تبصره ۱_ در صورتی که برای ادامه عملیات اکتشاف یا بهره‌برداری و استخراج معادن واقع در خارج از املاک یاد شده نیاز به حفر کانال یا تونل زیرزمینی باشد که در عمق عرفی املاک مزبور قرار گیرد، مشمول ماده فوق بوده، در غیر این صورت تابع ملک نخواهد بود. تشخیص عمق عرفی موضوع این تبصره با توجه به نوع کاربری اراضی منطقه عملیات معدنی با کارشناس رسمی دادگستری است. تبصره ۲_ مالک یا مالکین املاک مذکور یا قائم‌مقام قانونی آنها در اخذ پروانه اکتشاف ذخایر سنگ لاشه ساختمانی و سنگ‌های تزئینی و نما واقع در عمق عرفی املاک دایر یا مسبوق به احیاء خود که به‌ترتیب مقرر در قسمت اخیر تبصره فوق تعیین می‌شود، مشروط به تسلیم درخواست به وزارت صنایع و معادن، قبل از صدور پروانه اکتشاف برای سایرین، نسبت به آنها حق تقدم خواهند داشت که در این صورت مواد مکشوفه تا عمق عرفی تبع ملک متعلق به آنان بوده، ضمن معافیت از پرداخت حقوق دولتی، براساس مفاد ماده (۱۰) این قانون مشابه دارندگان گواهی کشف با آنها رفتار خواهد شد. تبصره ۳_ مأموران انتظامی مکلفند در صورت ممانعت مالک از اجرای عملیات معدنی موضوع این ماده، بلافاصله به درخواست وزارت صنایع و معادن و دستور مقام قضائی رفع ممانعت و مزاحمت نمایند.</p>
<p>صدر ماده (۲۴) به شرح ذیل اصلاح می‌گردد. ماده ۲۴_ جهت تسریع در امر اکتشاف و بهره‌برداری از معادن، دستگاه‌های اجرائی و متولیان قانونی مربوط مکلفند حداکثر ظرف دو ماه نسبت به استعمال وزارت صنعت، معدن و تجارت جهت صدور پروانه اکتشاف در موارد</p>	<p>۱۲_ اطلاق ماده (۱۹) موضوع اصلاح ماده (۲۴) در خصوص حریم اماکن مقدسه، خلاف موازین شرع شناخته شد. ۱۳_ تبصره (۳) ماده (۱۹) موضوع اصلاح ماده (۲۴)، فاقد بند (ز) می</p>	<p>ماده ۱۹_ ماده (۲۴) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد: ماده ۲۴_ جهت تسریع در امر اکتشاف و بهره‌برداری از معادن، دستگاه‌های اجرائی مربوط مکلفند حداکثر ظرف دو ماه نسبت به استعمال وزارت صنایع و معادن جهت صدور پروانه اکتشاف در موارد ذیل اعلام نظر نمایند: الف_ حریم قانونی راه‌ها و راه‌آهن ب_ داخل شهرها و حریم قانونی آنها پ_ حریم قانونی سدها و شبکه‌های توزیع آب و حوضچه‌های سدها و قنوات ت_ داخل جنگل‌ها و مراتع ث_ حریم اماکن مقدسه و ابنیه تاریخی</p>

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۰/۰۵/۰۸)	نظر شورا (۱۳۸۹/۱۲/۰۴)	مصوبه مجلس (۱۳۸۹/۱۱/۱۶)
<p>ذیل اعلام نظر نمایند:</p> <p>_____ در سطر دوم تبصره (۳) «بند (ز)» به «بند (چ)» اصلاح می گردد.</p>	<p>باشد؛ اگر مراد بند دیگری است، مشخص تا اظهار نظر گردد.</p> <p>تذکرات:</p> <p>۱_ در ماده (۷)، واژه «می نمایند» به «نمایند» تغییر یابد.</p> <p>۲_ قسمت اخیر ماده (۲۰) موضوع اصلاح ماده (۲۵)، نیازمند اصلاح عبارتی است.</p>	<p>ج_ حریم پادگانها و محل استقرار نیروهای مسلح</p> <p>چ_ مناطقی با عنوان پارک ملی، آثار طبیعی ملی، پناهگاه حیات وحش و حفاظت شده</p> <p>ح_ حوزههای دارای مواد پرتوزا بیش از حد مجاز</p> <p>استعلام از دستگاههای اجرائی ذی ربط، توسط وزارت صنایع و معادن و فقط یکبار برای صدور پروانه اکتشاف انجام می گیرد. پروانه اکتشاف توسط وزارت صنایع و معادن حداکثر سه ماه پس از استعلام صادر می شود. اعلام نظر باید برای کل محدوده مورد تقاضا صورت گیرد و عدم اعلام نظر در مهلت مقرر به منزله موافقت دستگاههای مذکور تلقی می شود.</p> <p>تبصره ۱_ دستگاههای اجرائی مربوط مکلفند ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون، نسبت به اعلام وضعیت حریمهای قانونی خود به وزارت صنایع و معادن اقدام نمایند.</p> <p>تبصره ۲_ سازمان انرژی اتمی ایران مکلف است ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون حوزههای اکتشافی دارای مواد پرتوزا بیش از حد مجاز را به وزارت صنایع و معادن اعلام نماید. همچنین سازمان انرژی اتمی ایران ابتداء هر سال محدودههای جدید را اعلام می کند و وزارت صنایع و معادن مکلف است با رعایت مفاد این ماده در مناطق اعلام شده از سازمان انرژی اتمی ایران استعلام نماید.</p> <p>تبصره ۳_ وزارت صنایع و معادن و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند درمورد معادن متروکه و مسبوق به سابقه واقع در مناطق موضوع بند (ز) این ماده بررسی و تصمیم گیری نمایند و در صورت عدم توافق چنانچه با در نظر گرفتن نوع ماده معدنی و میزان ذخیره از نظر مصالح ملی، بهره برداری از این معادن به مصلحت باشد، وزارت صنایع و معادن با تصویب هیأت وزیران نسبت به احیاء و راه اندازی آنها اقدام کند.</p>

اداره قوانین

۱۳۹۰/۰۵/۰۸